

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 644
din 23.07.2008**

Dosar nr.: 197/2007

Petiția nr.: 3798/05.03.2008

Petent: M A

Reclamat: M.I.R.A.

Obiect: acordare grad profesional de inspector doar pentru absolvenții de studii universitare cu frecvență față de absolvenții cu studii fără frecvență ai aceleiași unități de învățământ.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. M A , domiciliat în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.2.1. Ministerul Internelor și Reformei Administrative, prin Inspectoratul Județean de Poliție Galați, cu sediul în str. Brailei, nr. 200, jud. Galați.

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea petentului vizează neacordarea gradului profesional de subinspector de Poliție datorită abosolvirii studiilor de specialitate la cursuri frecvență redusă spre deosebire de cei care au absolvit cursurile la zi.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petentul arată că în perioada anilor 1999-2004 a urmat cursurile Facultății de Drept a Academiei de Poliție „A.I. Cuza”-București, cursuri fără frecvență, a susținut examen de licență în sesiunea iulie 2004 însă ulterior nu i s-a acordat gradul profesional de oșter de jandarmi, considerând că este discriminat în raport cu absolvenții cursurilor aceleiași unități de învățământ superior care au studiat la zi.

3.2. Studenții la zi au fost trecuți în corpul ofițerilor iar cei de la fără frecvență nu au primit acest grad profesional.

IV. Procedura de citare

4.1. Procedura de citare a fost îndeplinită la data de 22.04.2008, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit prevederilor art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată. Părțile au fost absente la audiere, procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Prin petiție și precizările ulterioare, petentul arată că în perioada anilor 1999-2004 a urmat cursurile Facultății de Drept a Academiei de Poliție „A.I. Cuza”-București, cursuri fără frecvență, a susținut examen de licență în sesiunea iulie 2004 însă ulterior nu i s-a acordat gradul de ofițer, considerând că este discriminat în raport cu absolvenții cursurilor aceleași unități de învățământ superior care au studiat la zi.

5.1.2. Art. 21 alin.3 din legea nr. 360/2002 prevede că: „La absolvirea Facultății de Drept din cadrul Academiei de Poliție <<Alexandru Ioan Cuza>> a Ministerului Administrației și Internelor, polițistului i se acordă gradul profesional de subinspector de poliție și este încadrat ca debutant pe o perioadă de stagiul de 12 luni”. Petentul arată că nu înțelege de ce s-a creat o discriminare și nu a fost avansat în gradul de subinspector de Poliție și trecut în corpul ofițerilor atât timp cât legiuitorul nu face o diferență între absolvenții facultății de la cursurile de zi și cei de la frecvență redusă.

5.1.3. Petentul arată că studenții de la zi și cei de la fără frecvență sunt în situații similare pentru că au dat examen de licență la aceeași dată, în aceeași săli de examen, aceeași tematică și bibliografie, același subiecte de examen, fără a se face o diferențiere. Or, studenții absolvenți ai cursurilor de zi au fost trecuți în corpul ofițerilor iar cei de la fără frecvență nu au primit acest grad profesional.

5.1.4. Față de aceste aspecte, se solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să interpreteze prevederile art. 21 alin.3 din legea nr. 360/2002 conform principiului „ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus” și să comunice punctul de vedere cu privire la discriminarea instituită între cele două categorii invocate în petiție.

Punctul de vedere al M.I.R.A.- Direcția Generală Juridică

5.2.1. Prin adresele înregistrate la CNCD cu nr. 6128 din 23.04.2008 și nr. 6181 din 24.04.2008 se arată că din interpretarea sintagmei „pot proveni” utilizată în conținutul textului de la art. 9, alin.2 din legea nr.360/2002, cu modificările și completările ulterioare „Ofițerii de poliție pot proveni și din rândul agenților de poliție absolvenți, cu diplomă sau licență, ai instituțiilor de învățământ superior de lungă sau scurta durată ale Ministerului Administrației și Internelor sau ai altor instituții de învățământ superior cu profil corespunzător specialitatilor necesare poliției, stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor”, rezultă, fără echivoc, faptul că legea nu impune o obligație, în sensul că, agenții de poliție la data absolvirii instituțiilor de învățământ superior, nu devin în mod obligatoriu și imperativ ofițeri.

5.2.2. Deși prevederile art. 21 alin.3 din legea nr. 360/2002 nu disting, în mod expres, dacă facultatea de drept trebuie absolvită la curs de zi sau cu frecvență redusă, din interpretarea întregului act normativ rezultă că textul în cauză se referă numai la cei care au absolvit Facultatea de Drept, curs de zi, deoarece aliniatul 4 reglementează, în mod expres, acordarea gradelor profesionale ofițerilor de Poliție proveniți din rândul agenților. În plus, aliniatul 7 al art. 73 stipulează în mod expres, faptul că agenții de poliție care au absolvit studii superioare au dreptul de a participa la concursul pentru ocuparea posturilor de ofițeri vacante, aspect reiterat în art. 68 alin.1 din legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici.

5.2.3. La nivelul M.I.R.A. a fost adoptat Ordinul nr. 1017 din 09.11.2005 care reglementează, distinct, procedura legală de trecere în corpul ofițerilor a agenților de Poliție absolvenți ai Facultății de Drept, curs cu frecvență redusă, fiind stabilite etapele ce trebuie parcurse. În vederea aplicării acestui act și a respectării principiului egalității de tratament s-au repartizat indicatori de personal aflați în finanțare, pentru încadrarea,

cu personal recrutat din sursă internă, prin trecerea în corpul ofițerilor a agenților de poliție absolvenți de curs cu frecvență redusă.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, Colegiul Director, reține potrivit înscrisurilor aflate la dosar și a sesizării, astfel cum este formulată, că petentul se consideră discriminat prin neacordarea gradului profesional de subinspector de Poliție și trecerea în corpul ofițerilor datorită absolvirii studiilor de specialitate la frecvență redusă spre deosebire de cei care au absolvit cursurile la zi.

7.1. **În drept**, analizând faptele reținute în acest caz, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

7.3. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne gasi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.4. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

7.5. Reținând în coroborare cu obiectul petiției definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 trebuie constatată o deosebire, excludere, restricție sau preferință.

7.6. Sub aspectul circumstanței concretizate într-un tratament diferit, care întrunește elementul constitutiv al art.2 alin.1, generic deosebire, restricție, excludere, preferință, și care față de obiectul dedus soluționării trebuie să fie materializat, Colegiul director reține că în fapt, petiția, astfel cum este formulată, vizează, în raport cu prevederile art. 21 alin.3 din legea nr. 360/2002, acordarea gradului corespunzător pregătirii petentului, în speță, trecerea în corpul ofițerilor, fără îndeplinirea vreunei formalități, corelativ la situația absolvenților facultății de drept, cursuri de zi comparativ cu situația petentului, absolvent al facultății de drept, curs la frecvență redusă.

7.7. Din acest punct de vedere, Colegiul Director reține ipoteza generică a unei prezumții de tratament diferit, care decurge aparent din situația de fapt a cauzei, în speță, neacordarea gradului de subinspector și subsecvent neinclusiunea în corpul ofițerilor.

7.8. Potrivit definiției discriminării, tratamentul diferit trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit datorită unui criteriu. Sintagma „criteriu” trebuie interpretată în sensul existenței unui mobil care este concretizat, materializat în fapt și care constituie cauza principală a actului sau faptului discriminatoriu, care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit indus și criteriul interzis de lege.

7.9. Or, din acest punct de vedere, în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat, și înscrisurile depuse la dosar, Colegiul Director, pornind de la ipoteza prezumției de tratament diferit, reține că în cauză, aceasta se materializează generic, în raport cu persoane aflate în situații analoge, i.e. absolvenții Facultății de Drept din cadrul Academiei de Poliție, în privința cărora tratamentul aplicat este circumstanțiat prin deosebire, în raport de cauzalitate cu un criteriu suspect, în speță, tipul cursurilor absolvite (la zi, respectiv frecvență redusă).

7.10. Raportat la obiectul petiției dedus soluționării, Colegiul Director ia act de faptul că, în speță, Curtea Constituțională a statuat că **principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite.** (Decizia nr.256 din 17 iunie 1997, Decizia nr.154/2001, M.Of. nr.387/2001, CDH 2001, p.914–915) De asemenea, atât în doctrina, cât și în jurisprudența constituțională s-a statuat în mod constant că **principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, ci presupune instituirea unui tratament egal în situații care nu sunt diferite.** De aceea, nu sunt excluse, ci, dimpotrivă, sunt admise soluții legislative diferite pentru situații diferite. (Decizia nr.113/2001, M.Of. nr.317/2001, CDH 2001, p.757; Decizia nr.139/2001, M.Of. nr.330/2001, CDH 2001, p.851) **Curtea Constituțională a reținut că instituirea unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de cetățeni care se află în situații**

diferite nu este contrară art.16 alin (1) din Constituție. (Decizia nr.294/2001, M.Of.nr.21/2002)

7.11. Or, sub aspectul acestor elemente reținute de Curtea Constituțională cât și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Curtea Europeană de Justiție, Colegiul Director trebuie să analizeze dacă, în speță, măsurile induse în cauză sunt justificate obiectiv și rezonabil, în raport cu situația de analogie existentă.

7.12. Colegiul Director observă că este de necontestat faptul că petentul a urmat cursurile Facultății de Drept din cadrul Academiei de Poliție "Alexandru Ioan Cuza" București, învățământ fără frecvență, pe care le-a absolvit în sesiunea iulie 2004.

7.13. În raport cu interpretarea sistematică a dispozițiilor art. 9, art. 21 și art. 73 alin. (7) ale Legii nr. 360/2002, privind Statutul polițistului, se reține că ofițerii de poliție provin, de regulă, din rândul absolvenților instituțiilor de învățământ ale Ministerului Administrației și Internelor [art. 9 alin. (1) din Legea nr. 360/2002] și că ei pot proveni și din rândul agenților de poliție absolvenți cu diplomă sau licență, ai instituțiilor de învățământ superior de lungă sau de scurtă durată ale Ministerului Administrației și Internelor sau ai altor instituții de învățământ superior cu profil corespunzător specialităților necesare poliției, stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor [art. 9 alin. (2) din același act normativ].

Încadrarea agenților de poliție sus menționați în categoria ofițerilor de poliție și acordarea gradelor profesionale în funcție de pregătirea și de vechimea în specialitate corespunzătoare studiilor absolvite, raportate la cerințele postului, conform prevederilor art. 21 alin. (4) din Legea nr. 360/2002, nu se realizează în mod automat, fără îndeplinirea vreunei formalități, ci în baza unei cereri în acest sens și cu condiția participării la concursul pentru ocuparea posturilor de ofițeri vacante, în condițiile legii.

7.14. Prevederile art. 21 alin. (3) din Legea nr. 360/2002, potrivit cu care la absolvirea Facultății de Drept din cadrul Academiei de Poliție "Alexandru Ioan Cuza" a Ministerului Administrației și Internelor, polițistului i se acordă gradul profesional de subinspector de poliție, sunt aplicabile doar în cazul celor care debutează în această funcție publică în cadrul Ministerului Administrației și Internelor și care au obligația de a susține examenul de definitivare în profesie, după o perioadă de stagiu de 12 luni.

7.15. Din acest punct de vedere, Colegiul Director este de opinie că situația reglementată de legiuitor în ipoteza alin. 3 al art. 21 din legea nr. 360/2002 nu este analoagă situației prevăzute de ipoteza alin.4 al art. 21 din legea nr. 360/2002. Acest aspect rezultă fără echivoc din însăși statutul persoanelor vizate, respectiv cei care debutează în funcția publică în cadrul Ministerului Administrației și Internelor, și care intră într-o perioadă de stagiu de 12 luni, ce presupune, la expirarea perioadei de stagiu, susținerea examenului de definitivare în profesie. (alin. 5 al art. 21 din legea nr. 360/2002) Astfel, încadrarea în gradul profesional nu este automată, ci corelativ promovării examenului de definitivare. De altfel, potrivit alin. 6 „Polițistul declarat nepromovat este îndepărtat din poliție”.

7.16. Spre deosebire de acesta situație, dimpotrivă, incidente în cazul petentului au fost dispozițiile art. 21 alin. (4) din lege, care prevăd ca „Polițistilor prevăzuți la art. 9 alin. (2) și (3) li se acorda gradele profesionale în funcție de pregătirea lor și de vechimea în specialitatea corespunzătoare studiilor absolvite, raportate la cerințele postului. Încadrarea acestora se face pe o perioadă de proba de 6 luni sau 12 luni, în raport cu categoria din care fac parte și cu gradul profesional acordat”. Corelativ situației pretentului, au fost incidente prevederile art. 73 alin. (7) din Legea nr. 360/2002, astfel cum acestea au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2003, aprobată prin Legea nr. 101/2004, care dispun ca „Agenții de poliție care au absolvit studii superioare au dreptul de a participa la concursul pentru ocuparea posturilor de ofițeri vacante, în condițiile prezentei legi”.

7.17. Astfel, sub aspectul condițiilor prevăzute de art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice. Însă din acest punct de vedere, Colegiul Director, nu poate reține din înscrisurile aflate la dosar, circumstanțierea în privința petentului a unei împrejurări care a avut ca scop sau ca efect, atingerea unui drept în condițiile prevăzute de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

7.18. În raport cu aceste considerente, Colegiul Director reține în cauză, incidența unor reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite, în analiza obiectului petiției fiind reținute, ipso jure, instituirea unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de persoane care se află în situații diferite.

7.19. Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire restricție, excludere, deosebire, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit datorită unuia din criteriile prevăzute de lege și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. faptele prezentate nu constituie acte de discriminare, conform Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
- 4.o copie a hotărârii se va transmite Ministerul Internelor si Reformei Administrative – Direcția Generală Juridică

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC - Membru

COMSA CORINA NICOLETA – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

VASILE ANA MONICA - Membru

Data redactării 21.11.2008

Red. C.C., 3 Ex.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

